

Inimă de lemn

Nicu Hăloiu

Inima de lemn

Am aşteptat de-atâtea ori, de-atâtea ori, un semn,
şi-atât de aşteptatul semn, când a venit,
l-am atârnat în cuie pe-o inimă de lemn,
i-am pus coroana lumii şi l-am răstignit!

L-am bătut cu bice să-i încercăm puterea,
puterea acelu Dumnezeu în vizită la noi,
aşa am vrut să-l facem să simtă El durerea,
privindu-i chinul lung, cu ochii noştri goi!

Întreaga viaţă-a noastră, tot căutăm un semn,
semnul ne-a tot venit, dar nu L-am cunoscut,
stătea cu mâna-ntinsă către noi, tăcut,
dar noi închideam ochii, cu inimă de lemn!